RUGBI

Dinamo (17-0 cu Constructorul) a furnizat cel mai spectaculos joc în „Cupa de iarnă"

Un frig pătrunzător (mai ales către primele ore ale dimineţii), un teren acoperit cu zăpadă, adesea alunecos şi, totuşi, jocuri de calitate în această a doua etapă a „Cupei de iarnă". Unde se vede utilitatea competiţiei — avanpremieră anuală a campionatului — care creşte etapă de etapă. (Pe cînd se va ocupa federaţia de specialitate de angrenarea în asemenea folositoare întreceri şi a formaţiilor provinciale, pe care an de an începutul campionatului le găseşte într-un minus de pregătire, ceea ce oferă din start un nejust avantaj echipelor bucureştene?).

O dată cu această a doua etapă, cele 8 echipe au dat drumul la joc, pentru a-şi verifica pe deplin potenţialul. Cele mai bine pregătite ni s-au părut în ordine: Dinamo, Griviţa Roşie şi Steaua. Desigur, dinamoviştii — învingători la scor asupra Constructorului — au plăcut prin dezinvoltura şi uşurinţa cu care au mînuit balonul, dar „subţirimea" adversarului, prea marea sa tinereţe, ne fac să privim cu oarecari rezerve evoluţia XV-lui dinamovist şi să aşteptăm un adversar mai redutabil pentru a ne putea pronunţa. Oricum, jocul dinamoviştilor, deşi nu foarte eficace, e agreabil de privit şi ne dă speranţe de viitor...

Griviţa Roşie se pune, ca în fiecare an, mai greu pe picioare. Echipa e solidă şi elementele tinere, noi şi talentate, care au fost promovate nu s-au încadrat încă în jocul viguros de ansamblu. Steaua are o înaintare grea, dar treisferturile par fragile şi aici — se pare — că e, deocamdată, punctul nevralgic. Rapidul trebuie încă să insiste asupra sudării colectivului. Progresul să-şi desăvîrşească pregătirea fizică, ca şi Gloria de altfel.

★

RAPID—VULCAN 6—3 (3—0). D. Marinescu (lovitură căzută) şi Bruckner (încercare), pentru Rapid, respectiv Cristache Nicolae (lovitură de pedeapsă) — pentru Vulcan.

GRIVIŢA ROŞIE—GLORIA 11—3 (5—3). Irimescu (încercare şi lovitură de pedeapsă), Marinescu (încercare) şi Balcan (transformare) pentru Griviţa, respectiv Cernat (lovitură de picior căzută).

STEAUA — PROGRESUL 5—3 (5—0). Încercare de penalizare, transformată de Durbac pentru Steaua, respectiv Craioveanu (lovitură de pedeapsă).

DINAMO — CONSTRUCTORUL 17—0 (3—0). Pentru învingători au înscris Nica (o încercare, o lovitură de picior căzută şi o transformare), Dragomir (două încercări) şi Baciu (o încercare).

În încheiere, cîţiva jucători care par a fi intrat în formă mai devreme decît coechipierii lor: *Demian, Irimescu, Andronovici* şi *Braga* (Griviţa), *Gh. Constantin, Luscan* şi *Cernat* (Gloria), *Penciu, Rădulescu, Prosi* şi *Mircea* (Steaua), *Emil Dumitrescu, Barbu, M. Dumitrescu* (Progresul), *Baciu, Dragomirescu, Nica, Coravu, Fugigi, Zlătoianu, Tutuianu* şi *Dragomir* (Dinamo), *Nedelcu* şi *Meiu* (Constructorul).

D. CALLIMACHI

Pronosport

AŞA ARATĂ O VARIANTĂ CU 13 REZULTATE EXACTE
CONCURSUL PRONOSPORT NR. 7
ETAPA DIN 19 FEBRUARIE 1967.

I.	Dinamo Piteşti — Dinamo Zagreb	0-1	2
II.	Rapid-Petrolul	3-1	1
III.	Steaua-Farul	5-0	1
IV.	Atalanta-Lazio	3-0	1
V.	Brescia-Juventus	1-1	x
VI.	Fiorentina-Venezia	2-0	1
VII.	Lecco-Mantova	0-0	x
VIII.	Milan-Napoli	1-0	1
IX.	Roma-Lanerossi	1-1	x
X.	Spal-Internazionale	1-3	2
XI.	Torino-Bolcgna	1-1	x
XII.	Catania-Varese	0-0	x
XIII.	Padova-Potenza	1-1	x

Fond de premii 406.005 lei din care 118.661 lei report pentru fondul minim.

Rubrică redactată de Administraţia de stat Loto-Pronosport.

FOTBAL

Patru apărători şi un singur atacant: Tică Popescu a driblat toată apărarea Farului şi a marcat, deschizînd seria celor cinci goluri ale echipei sale.

Foto: V. Bageac

Locul trei în clasament obligă la mai mult!

STEAUA — FARUL 5-0 (2-0)

Au marcat: *Dumitru Popescu* min. 26, *Constantin* min. 29, *Pantea* min. 49, *Voinea* min. 54 şi 90.

Pe parcursul jocului, scorul mai putea fi modificat de *Voinea* (min. 79), care a executat slab o lovitură de la 11 m, şi *Iancu* (min. 81), care a irosit de la doi metri de poartă singura ocazie mai clară a echipei constănţene.

Rezultatul de 5-0 arată clar diferenţa de valoare dintre cele două formaţii. Cu toate că Farul a început partida calm (cu temporizarea jocului la mijlocul terenului), lăsînd impresia că are de gînd să pună probleme echipei bucureştene, pe măsură ce timpul se scurgea, constănţenii au cedat complet iniţiativa. Echipa antrenată de V. Mărdărăscu ni s-a părut în jocul de ieri lipsită de viteză, s-a complicat inutil în tot felul de combinaţii sterile, iniţiatorul lor — Iancu — nereuşind să se impună în faţa fundaşilor bucureşteni. Dacă timp de 26 de minute scorul a fost egal, aceasta s-a datorat apărării oaspeţilor, care a luptat din răsputeri să stăvilească atacurile gazdelor. După marcarea primelor două goluri, într-un interval de trei minute, constănţenii au cedat complet iniţiativa, reuşind rareori pînă la sfîrşitul primei reprize, ca şi în următoarele 45 de minute, să se apropie mai periculos de poarta lui Haidu. Pe scurt, ne-am fi aşteptat la mai mult de la echipa aflată pe locul 3 în clasament.

La începutul returului, Steaua se prezintă indiscutabil mult schimbată în bine. Se vede clar că echipa a muncit mult, cu seriozitate, că jucătorii sînt bine puşi la punct şi, ceea ce este mai important după părerea noastră, formaţia are în ansamblul ei un orizont de joc mai bine definit. Cînd au balonul, jucătorii ştiu ce să facă cu el, sînt combativi (ne-au plăcut în acest sens Constantin şi Pantea) şi, după cum s-a văzut, puşi pe fapte mari. Acţiunile, deşi unele lente, au fost bine organizate de mijlocaşii Dumitru Popescu şi Negrea, iar schimbarea jocului de pe o parte pe alta a terenului a fost făcută cu promptitudine, spre surprinderea adversarului. Acoperind cu eficienţă zone mari de teren, jucătorii Stelei au demonstrat în faţa adversarilor de ieri o tehnică superioară. În condiţiile unui teren alunecos, fotbaliştii bucureşteni au dovedit rafinament în manevrarea balonului, fiind superiori constănţenilor, creîndu-şi multe ocazii în faţa porţii lui Manciu.

Pe parcursul celor 90 de minute de joc am remarcat şuturile de la distanţă ale lui Negrea, pătrunderile impetuoase ale lui Pantea, schimbul subtil de baloane între Voinea, Sorin Avram şi Constantin, ca şi desele schimbări de poziţii şi promptitudinea în fazele de finalizare ale celui mai „bătrîn" dintre ei. Astfel, minut cu minut, înaintaşii bucureşteni au măcinat potenţialul de luptă al constănţenilor (masaţi cu toţii în propriul lor teren), reuşind să le „subţieze" rezistenţa, să găsească breşe şi să cîştige la scor această partidă. Nu putem trece însă cu vederea faptul că antrenorii şi conducerea tehnică a Stelei mai au încă de rezolvat unele neajunsuri. După părerea noastră, sînt necesare unele retuşuri în jocul lui Sorin Avram. Multe din incursiunile acestuia în faţa porţii adverse au rămas fără eficacitate, din cauza unor centrări lipsite de... adresă. Avînd în faţă o linie de atac lipsită de vlagă, cea a Farului, apărarea bucureşteană în totalitatea ei a jucat fără cusur. După acest 5-0, Steaua va trebui să confirme, în continuare. Să nu uităm, lupta abia începe!

STEAUA: Haidu 7 — Sătmăreanu 8, Jenei 7, Dumitru Nicolae 7, Chiru 8 — Negrea 8, D. Popescu 8 — Pantea 8, Constantin 8, Voinea 7, Sorin Avram 6.

FARUL: Manciu 5 (Uţu 7, din min. 61) — Pleşa 7, Mareş 6, Koszka 6, Georgescu 6 — Tuţan 7, Antonescu 5 (Tilvescu 6 — din min. 61) — Caraman 5, Zamfir 5, Iancu 5, Kallo 4.

Partida a fost bine condusă de I. Ritter la centru, Şt. Birăescu şi Tr. Cruceanu — la tuşă.

CRISTIAN MANTU

Un meci agreabil din multe puncte de vedere

RAPID — PETROLUL 3-1 (0-1)

Înainte cu cîteva minute de începerea meciului, după ce ne spusese că Florea şi Moldoveanu lipsesc din formaţie pentru că sînt bolnavi (primul, de fapt, accidentat la Constanţa), antrenorul Constantin Cernăianu ne declara că în partida cu Rapid, echipa sa „merge la cîştig" şi că, cu alte cuvinte, renunţă la tactica... deficitară (apărare în exclusivitate) folosită la Constanţa.

Desfăşurarea ulterioară a partidei a dovedit că antrenorul ploieştean nu făcuse o declaraţie pentru... ziarişti, ci, că — într-adevăr — Petrolul revenea la o manieră de joc cu care, anul trecut, a cucerit multe puncte în deplasare şi, în cele din urmă... campionatul. Bucureştenii, oarecum surprinşi de situaţie, au dat înapoi, retrăgîndu-se în propriul lor teren, făcînd un joc de aşteptare. Şi, astfel, Petrolul a dominat prima jumătate a partidei, impunîndu-se mai ales prin „triunghiul" Dragomir — Dridea I — Iuhas, care a activat cu dezinvoltură, mutîndu-şi „centrul preocupărilor", în funcţie de necesităţile jocului, pe toată suprafaţa terenului. In min. 25 Mocanu a avut o execuţie tehnică magistrală, şutînd neiertător de la 35 m, sub privirile stupefiate ale întregii apărări rapidiste şi, în special, ale lui Răducanu. Un adevărat şut de fundaş, cu obiectiv „colţul lung" al porţii. Golul n-a surprins pe cei din tribune, fiind urmarea firească a superiorităţii în joc a oaspeţilor. In min. 39, Roman a avut o ocazie magnifică de a majora scorul, dar a ratat-o, „încuind" încă una din numeroasele şi bunele acţiuni ofensive ale echipei sale. De altfel, Roman şi colegul său Oprişan au jucat tot timpul — cum se spune — la adversari, faptul acesta fiind una dintre cauzele fundamentale pentru care tentativa campionilor (dorinţa de a obţine victoria) n-a reuşit.

Minutul 40 al partidei s-a făcut remarcat printr-o fază-avertisment pentru ploieşteni. Ion Ionescu „a lucrat" o minge pentru Codreanu, creîndu-i o rară ocazie de a înscrie, dar aripa giuleştenilor a ezitat şi Mihai Ionescu a salvat golul, sacrificîndu-se pe sine (în ciocnirea cu Codreanu s-a accidentat). Am numit-o fază-avertisment, deoarece a fost singura, din întreaga repriză, care s-a desfăşurat cu viteza de joc specifică înaintării rapidiste şi a prilejuit punerea în evidenţă a slăbiciunilor liniei de apărători ploieşteni, arătînd că doar Mocanu se dezvoltă la valoarea cerută de un joc disputat într-o alură mai rapidă. Aceasta este a doua cauză esenţială care a determinat eşecul net al oaspeţilor. Min. 46 al partidei (de fiecare dată am luat în considerare, la marcarea timpului, şi cele 4 minute disputate la 29 noiembrie 1966), ne-a dovedit justeţea observaţiilor privind lacunele existente în evoluţia campionilor. O primă acţiune mai energică a gazdelor — pe partea dreaptă — a făcut ca balonul să ajungă în piciorul lui Jamaischi şi de aici direct în poarta lui Mihai Ionescu. Egalitate pe tabela de marcaj, dar disproporţie pe gazon! De o parte, o echipă care venea — Rapid —, de cealaltă, o alta — Petrolul — care se „sleia" încet, încet. Trei minute mai tîrziu, Ion Ionescu, talonat de Dragnea, s-a strecurat pînă în apropierea porţii Petrolului şi cu o lovitură dibac-, cu capul, a înscris al doilea gol, topind toate speranţele oaspeţilor de a stăvili avalanşa atacurilor rapidiste. Mihai Ionescu este schimbat cu Sfetcu, fiind clar că nu mai avea capacitatea fizică necesară.

Deşi lipsită de prezenţa încă unui titular (şi nu unul oarecare), echipa ploieşteană face eforturi pentru redresare. Ele se soldează cu o „bară" frumoasă (dar ineficace) a lui Dragomir. În min. 55, Rapid contracarează, mărind viteza de joc, şi atmosfera din teren capătă aspecte noi: creşte „temperatura", apar reacţii nervoase nedorite — faulturi, intrări violente, loviri —, Lupescu îl bruschează pe Dridea I după fluierul arbitrului. „Vîrful" finalului partidei se petrece în min. 78, cînd Dumitriu are o frumoasă acţiune personală, încheiată cu gol.

A condus bine **Zaharia Drăghici — Constanţa.**

RAPID: Răducanu 6 — Lupescu 7, Motroc 8, C. Dan 9, Greavu 7 — Dinu 7, Jamaischi 8 — Năsturescu 8, Dumitriu 7, Ionescu 8, Codreanu 7.

PETROLUL: Ionescu 7 (Sfetcu 7) — Pal 6, Pahonţu 6, Dragnea 6, Mocanu 8 — Iuhas 8, Dragomir 9 — Roman 4, Dridea I 7, Badea 6, Oprişan 4.

VALENTIN PĂUNESCU

Dinamo Piteşti, învinsă pe teren propriu!

(Urmare din pag. 1)

apoi se... plimbă prin faţa porţii piteştene, dîndu-ne emoţii. În tot acest timp, Coman a fost spectator, după cum spectator avea să fie şi la golul primit.

După o scurtă perioadă în care Dinamo Zagreb s-a arătat superioară în jocul de la mijlocul terenului, Dinamo Piteşti a preluat iniţiativa şi a avut cîteva ocazii de a înscrie (din nou I. Stelian — min. 15 şi apoi Prepurgel — min. 16), dar fără succes. În schimb, aveau să înscrie oaspeţii, în condiţiile arătate la începutul acestor rînduri. După primirea golului, argeşenii domină şi obţin cornere după cornere (10 în prima repriză, faţă de unul singur al oaspeţilor), dar nu fac altceva decît să dovedească încă o dată că, în fotbalul de azi, a domina numai, fără să finalizezi, nu este de ajuns.

La mijlocul terenului, Dinamo Piteşti a jucat de multe ori, la nivelul redutabilului său adversar şi chiar mai bine. Ai noştri n-au putut însă concretiza din cauza lipsei de precizie în şuturi şi ...preciziei portarului Skorici. Jocul piteştenilor a fost adesea stereotip: din apărare mingea trebuia să treacă neapărat pe la Dobrin. Dacă acesta nu o trimitea pe sus, cu punct de cădere între linia de 16 m şi cea de 6 m, o pasa la una din extreme, care făcea acelaşi lucru. În repriza a doua, un prieten aflat în tribună a numărat nu mai puţin de 44 de „mingi" de acest fel. Oaspeţilor, înalţi, le era foarte uşor să respingă aceste atacuri. De asemenea, în loc să joace colectiv, combinativ, pentru a destrăma apărarea iugoslavă, piteştenii au acţionat de multe ori individual (Ţurcan, Naghi), fără orizont. Rămîne ca pînă la revanşa programată la 1 martie la Zagreb, antrenorii Ştefan Vasile şi Leonte Ianovschi, trăgînd învăţăminte din partida de astăzi (ce bine era dacă învăţămintele se trăgeau înainte de meci!) să continue pregătirile astfel încît deficienţele semnalate să fie lichidate. Pentru că Dinamo Piteşti a dovedit de atîtea ori că ştie să joace mult mai bine.

Arbitrul Franz Meyer (Austria) la o fază petrecută în min. 89, cînd Braun — „măturătorul" formaţiei din Zagreb — l-a îmbrîncit pe Radu care avea mingea a acordat... lovitură liberă împotriva lui Dinamo Piteşti!

DINAMO PITEŞTI: Coman — Badea, Barbu, Ilie Stelian, Ivan — Prepurgel, Dobrin — Radu, Ţurcan, Naghi, Pop.

DINAMO ZAGREB: Skorici — Blaskovici, Braun, Jukici — Brncici, Ramljak — Lamza, Meşici, Zambata, Guecmirtl, Rora.